



Sant Zenon 2004

Patró d'Arenys de Mar



Per a tots els arenyencs, el 9 de juliol és una data molt significativa, que any rere any esperem amb il·lusió. És la diada del nostre patró, del patró d'Arenys, Sant Zenon, i a casa nostra és festa gran. La Festa Major arriba un any més plena d'activitats per a grans i petits. Al programa que teniu a les mans, hi trobareu les propostes d'aquest Sant Zenon 2004, que inclouen no només les que es preparen des de l'Ajuntament, sinó també les que organitzen les entitats cíviqües, culturals i esportives de la vila. Perquè la Festa Major és i ha de ser, sobretot, un punt de trobada i de participació, una festa on tothom té cabuda i que combina tradició i innovació.

Aquest any, en el programa de Festa Major, hem volgut mostrar com es preparen per viure-la tres arenyencs de tres generacions diferents. Els records que els evoca Sant Zenon, com seguiran la programació de la festa... També hi trobareu una proposta culinària per a la nit de Sant Zenon. És la recepta que cada any elaboren a can Capdevila i us convidem a conèixer-la. No hi falta un article del nostre estimat director de l'Arxiu Històric Fidel Fita, Josep M. Pons i Guri, que recorda la festa de Sant Zenon de principi del segle passat.

Quan falten pocs dies per a l'inici de Sant Zenon, felicitem especialment l'Escola Municipal de Música Carles G. Vidiella, que aquest any compleix vint anys i que s'encarregarà de fer el pregó de Festa Major. Com sempre, us convidem a no perdre-us aquesta crida a festejar, en què no faltarà ni el brindis amb cava ni les coquetes d'Arenys i, ben probablement, tenint en compte l'entitat que fa el pregó, tampoc no hi faltarà la música.

Com a alcalde i en nom de tot el consistori, us animo a gaudir de Sant Zenon i us desitjo una molt bona Festa Major.

Visca Sant Zenon! Bona Festa Major a tothom!

Miquel Rubirola

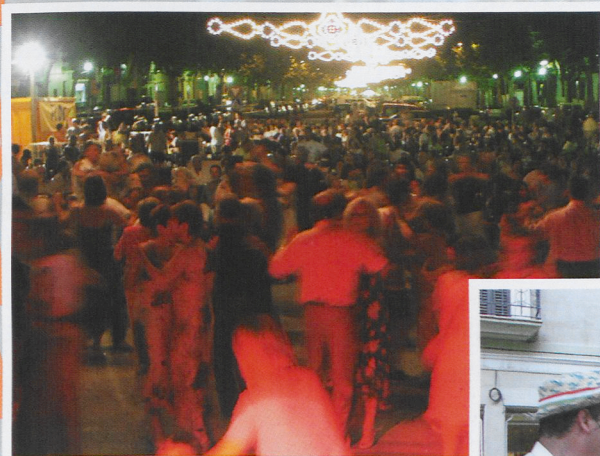
Miquel Rubirola i Torrent
Alcalde d'Arenys de Mar



2004
2
julio

I MATGES PER AL RECORD: SANT ZENON 2003







El pregó: 20 anys d'Escola Municipal de Música. **Pàg. 5**



El Plat de Sant Zenon. **Pàg. 6**



La festa de Sant Zenon, vist per tres generacions. **Pàgs. 7 i 8**



Programació d'actes. Pàgs. 9 a 29



Records d'infantesa de la festa major, per Josep M. Pons i Guri. **Pàgs. 30 a 38**



Bases del concurs de fotografia de Sant Zenon i Sant Roc.

Pàgs. 39 i 40



20 anys ensenyant a estimar la música

Els primers compassos de l'actual Escola Municipal de Música Carles G. Vidiella van sonar ara fa vint anys, al casal de Joventut Seràfica. Un any abans, el 1983, s'havien posat en marxa les primeres activitats: un cursset d'iniciació a la música i una escola taller. Davant de l'èxit d'inscripcions, un grup d'arenyencs es va encoratjar a posar en marxa el projecte d'una escola de música a Arenys de Mar, convençuts que calia omplir un buit cultural important.

L'any 1986, l'Escola es va traslladar a can Juncosa, l'actual seu de la Biblioteca municipal, i s'hi va estar cinc anys, tot i que les condicions de l'edifici no eren gaire bones. Amb tot, el centre no deixa de créixer i d'ampliar l'oferta educativa. L'any 1990, va arribar un nou canvi d'ubicació. L'Escola s'ha d'instal·lar al casal parroquial per les obres de construcció de la Biblioteca. No serà fins al 1999 quan l'Escola estreni, finalment, una seu pròpia i adequada a les seves necessitats: l'actual centre de l'edifici del Calisay. Va ser aleshores quan l'Escola va passar a ser municipal i es va batejar amb el nom del pianista arenyenc Carles G. Vidiella (Arenys de Mar, 1956-Barcelona, 1915).

Aprender a conèixer i a estimar la música són els objectius fonamentals de l'Escola de Música, que té més de 200 alumnes i que compta amb un claustre de més de 20 professors. El centre està obert a tothom, sense limitacions d'edat, i l'oferta és molt àmplia. Es pot optar per tres matèries ben diferenciades: llenguatge musical i cant coral—hi ha 6 nivells diferents: des de sensibilització fins a adults—, instruments—es pot triar entre 16 opcions, com ara piano, saxo o violoncel— i grups instrumentals i vocals—des d'orquestra de corda fins a cor de joves—. A més, és membre de l'Associació d'Escoles de Música de Catalunya (ACEM), que promou trobades escolars, intercanvis i formació continuada del professorat, i totes les famílies d'alumnes de l'escola en són socis. L'associació vetlla per la difusió musical del municipi: organitza cicles de concerts i curssets monogràfics oberts a tothom. L'Escola de Música vol compartir la celebració d'aquests vint anys amb tots els arenyencs i, a més del pregó, oferirà un concert extraordinari per Sant Zenon. Alumnes, mestres i familiars us conviden a gaudir de la festa i us desitgen una bona Festa Major.





EL PLAT DE SANT ZENON: CANELONS DE FESTA MAJOR

La proposta

Canelons de festa major. Aquest és el plat que cada any degusten a casa de la Carmen Capdevila per Sant Zenon, des de fa molts anys. “El caneló és un plat de festa major, tant d’hivern com d’estiu, i a casa fa molts anys que el cuinem perquè el peix és molt car aquests dies”, explica la Carmen, i ens descobreix la seva recepta.

Ingredients (per a 70 canelons)

- 1 pollastre
- 1 tall de 400 g de carn de vedella
- 1 tros de 1/2 quilo de carn melosa de porc
- 1 cervellet de porc
- 1/2 quilo de cansalada viada fresca
- 4 tomàquets
- 3 cebes
- 1 cabeça d’all (sencera)
- Oli d’oliva
- Sal i pebre
- Pasta per a 70 canelons
- Formatge ratllat: de 3 varietats, al gust

Per a la beixamel:

PER A LA CARN:

- 50 g de mantega
- 2 cullerades de farina
- 1’5 l de llet
- sal i pebre

PER GRATINAR:

- 1’5 l de llet
- 100 g de mantega
- 100 g de farina
- Nou moscada, sal i pebre al gust

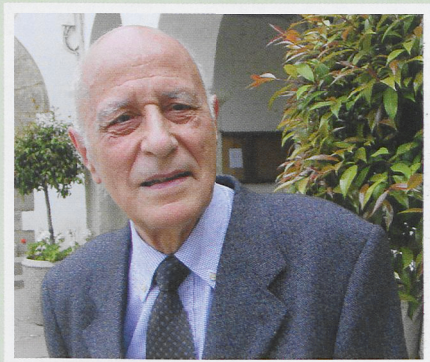
Preparació

En una cassola de terrissa, es col·loquen les carns i les verdures, s’amaneixen amb oli, pebre i sal. El pollastre l’hem de tallar a quaters i la resta de carn, hi la posem amb la peça sencera. S’encén el forn, a temperatura màxima, i s’hi introdueix la cassola. De tant en tant, hem d’anar girant les peces. L’hem de tenir al forn fins que tot va quedant ros i veiem que la verdura està cuïta. El següent pas consisteix a trinxar la carn, tot ben fi. Tot seguit, hi afegirem una mica del suc del rostit, segons hagi quedat de seca la carn. La resta del suc el guardarem per afegir després a la beixamel. També anirem afegint-hi la beixamel que hem preparat per barrejar amb la carn. Només hem de tirar-hi la que la carn pugui absorbir i, de mica ni mica, mai tota de cop. És el moment de preparar la beixamel amb què gratinarem els canelons. La salsa portarà incorporat el suc que ens ha sobrat del rostit. Per preparar la safata, hi tirarem una mica de beixamel i serà l’hora de muntar els canelons, amb la pasta que haurem bullit prèviament. Un cop col·locats els canelons, hi posarem una boleta de mantega a cada cantonada i hi abocarem el formatge ratllat. Introduïrem la safata al forn i, després d’uns deu minuts de cocció, seleccionarem la funció de gratinar. Els canelons estaran llestos. Que vagi de gust i bona festa!

SANT ZENON, VIST PER TRES GENERACIONS D'ARENYESCS

JOSEP MONTMANY

85 anys



Els primers records de la festa major de Sant Zenon porten Josep Montmany als anys d'infant d'abans de la Guerra Civil. Aleshores vivia a la Riera: davant de la plaça del mercat, justament per on muntaven la fira, i la Riera era aquells dies el centre de la festa. "L'esclat d'una festa sempre està lligada a la història dels pobles", afirma Josep Montmany, que recorda que l'arribada de Sant Zenon era sempre un gran esdeveniment per a tots. La festa major s'esperava potser amb més entusiasme que ara. Aleshores, a la vila, se celebraven com a festes rellevants: Sant Zenon, la Mare de Déu d'Agost i Sant Pere, i també el carnaval.

"Abans, la festa tenia un caire més comarcal i molt familiar. El dia de Sant Zenon era un dia de concentració familiar. Eren poques les cases que no tenien convidats dels pobles veïns. El dinar de Sant Zenon, i sobretot la sobretaula, era un gran moment." La festa començava la nit anterior, amb les completes i la traca. El matí de Sant Zenon era el moment de l'ofici, al qual, com recorda aquest arenyenc de 85 anys, assistien preferentment els homes. "Moltes dones es quedaven a casa, atrapades, preparant el dinar." El menú variava però solia incloure entremès, canelons o arròs a la cassola, i un bon rostit de carn i pollastre. Montmany explica que, abans, les festes giraven entorn de les societats locals, l'Ateneu i el Casino principalment: "Cadascuna tenia el seu envelat i feia els seus balls i, a més, hi havia sardanes i concerts." Totes les entitats feien activitats extraordinàries: teatre, partits de futbol, natació i exposicions, entre d'altres.

Tants anys després, Josep Montmany constata que, com tantes coses, la festa ha anat evolucionant a través del temps. "La processó, que es va fer fins a l'any 1971 i que concentrava tanta gent de tota la comarca, s'ha perdut" i altres celebracions, com ara les completes, han evolucionat força. "S'han convertit en un acte popular *d'arenysisme*, amb el cant vibrant de l'himne a sant Zenon", diu Montmany, que tant les completes com l'ofici solemne són els dos actes que sent més arenyencs. D'aquests dies de festa, el que més valora és la convivència que es genera entre gent d'Arenys i de fora de la vila i, aquest és precisament el seu desig, que es preservi l'agermanament dels arenyencs. Finalment, esmenta que l'apoteosi de la festa continua sent els focs d'artifici amb el seu invariable i lluminós "Glòria a sant Zenon".



ASSUMPCIÓ MATAS

44 anys

Per a Assumpció Matas, el primer record de Sant Zenon es tradueix en la il·lusió que li feia la visita de cada any per aquells dies de les seves cosines de Mataró. I també d'estrenar vestit, d'anar a la fira, a l'envelat... A més, tant Sant Joan com sant Zenon coincidien amb el final de les classes a l'escola, l'inici de l'estiu, les vacances. De Sant Zenon recorda els dinars



familiars, les postres de pastisseria, però, en canvi, constata que abans les festes no eren tan populars com ara. “A l’envelat, havies de tenir *palco*; ara la festa es viu més al carrer”, comenta. D’aquells anys de menuda, no oblida la fira a la riera: els cavalls, el tren de la bruixa. També té present la processó de Sant Zenon, tot i que ella no hi anava: “Hi anaven el pare i l’avi; jo anava a la fira amb la mare i la germana”.

Han passat els anys, però Assumpció Matas assegura que viu la festa amb la mateixa il·lusió, ara abocada als fills, i amb la família, com sempre. “M’agrada mantenir les tradicions: els dinars familiars i els sopars amb els amics i he descobert, des de fa uns anys, les completes: m’encanta anar a cantar l’himne a Sant Zenon.” Això sí, té una proposta per afegir al programa de la festa: “Trobaria molt encertat fer un ball solidari i que el preu de l’entrada servís per fer una aportació a algun país necessitat. Penso que molts de nosaltres podríem contribuir-hi.” Envia una felicitació de bona festa major, des de la plaça del mercat, per a tots els arenyencs.

FRANCESC GARCIA

24 anys



Dels Sant Zenon de nen, el que més recorda Francesc Garcia és com vivia la festa major envoltat de la família: els pares, la cosina i els *tiets*. “Ens aveníem molt i passàvem tots els dies de la festa junts: anàvem a la fira, ens encantava pujar a les atraccions. Havíem acabat l’escola i teníem moltíssimes ganes de sortir al carrer.” A més de la fira, recorda no perdre’s cap any els focs d’artifici, des de la primera platja o des de l’Ateneu, i també té gravat el record d’estrenar vestit nou, cada any, per Sant Zenon.

Amb el pas dels anys, Francesc Garcia ha descobert molts altres aspectes de la festa major i valora molt que el poble aposti per mantenir la tradició. Ara, per Sant Zenon, com tants altres joves, surt amb la colla d’amics. No es perden les completes, ni els focs i també els agraden les nits joves. Lamenta que aquest any les barraques no es podran fer al port arran dels incidents de l’any passat en què van resultar malmeses algunes barques de pescadors. “És una llàstima que per quatre incívics haguem de renunciar al port, perquè és un marc incomparable”, diu. Per a ell, els de Sant Zenon continuen sent uns dies molt especials. Valora especialment que són dies de “fer pinya” amb els amics, de retrobament. “N’hi ha que estudien fora o a qui durant l’any no veus tan sovint i, en canvi, per Sant Zenon et trobes tothom i hi ha esperit de festa”, exclama.

“Una proposta per millorar el programa de Sant Zenon?” A aquest arenyenc li agradaria més varietat musical per a les Nits Joves: més diversitat d’estils i de grups. També creu que el dia que Arenys de Mar estreni el Teatre Principal serà una molt bona ocasió per portar al poble una estrena teatral professional de primera. En general, però, valora positivament les propostes del programa de Sant Zenon perquè hi ha moltes activitats i per a tots els gustos.



A les 10 del matí,



a l'avinguda de Jaume Partagàs

(darrere el dipòsit de l'aigua)

15a edició de les 24 hores de DX. 24 hores de comunicació a llarga distància

Es tracta de parlar amb tot el món amb les nostres emissores de ràdio. A les 10 de la nit farem un cremat per a qui vulgui estar amb nosaltres en aquells moments.

Organitza: Penya Maresme



A les 10 de matí,



a la platja de la Picòrdia

Torneig Volei-Platja

Circuit de Catalunya de Volei-Platja

Organitza: Associació Jugadors de Volei-Platja



A 2/4 de 7 de la tarda,



a la plaça de la Mare Paula Montalt

Sardanes amb sardines

Audició-ballada de sardanes per a petits i grans

Organitza: Associació de Veïns Arenys-Nou Preu: 2 € per al berenar



A les 7 de la tarda,



a la Sala d'Exposicions Lloveras

Exposició de treballs manuals i puntes al coixí

Horari: feiners de 5 a 8 de la tarda, festius de 12 a 2 del matí i de 6 a 9 del vespre. Aquesta exposició restarà oberta fins a l'11 de juliol.

Organitza: Esplai Gent Gran i Regidoria de Cultura

◀◀ *Dissabte*

3



A 2/4 de 9 vespre,



al C.E. Fondo de les Creus

Festival de patinatge

Organitza: Club Patinatge Arenys de Mar



A les 10 de la nit,



a l'església de Santa Maria

Concert de Sant Zenon

a càrrec del Cor l'Aixa

Concert de música religiosa per a cor i orquestra, interpretant obres de Haydn, Mozart i Telemann. Al final del concert interpretació de l'Himne a Sant Zenon.

Preu: 8 €

Organitza: Cor l'Aixa

10

Diumenge

4



A les 9 del matí,



al C.E. Fondo de les Creus

Memorial Serra-Ribugent de bàsquet

Organitza: Club Arenys Bàsquet



A les 8 del vespre,



a l'Asil Torrent

Concert de Festa Major

Cançons marineres

Organitza: Societat Coral l'Esperança



A les 8 del vespre,



al Museu de la Punta Frederic Marès

Gegants de plom

Exposició de figures realitzades per Jaume Casadevall, escultor i miniaturista.

Una proposta gegantina dins la Festa Major de Sant Zenon 2004.

Horari: de dimarts a dissabte d'11 a 1 del matí i de 6 a 8 de la tarda, diumenges i festius d'11 a 1 del matí (9 de juliol tancat)

L'exposició es podrà visitar fins al 31 de juliol.

Organitza: Museu d'Arenys de Mar - Regidoria de Cultura

Comissari de l'exposició: Xavi Salbanyà.

Col·labora: AFA i Associació de Geganters d'Arenys de Mar



Jaume Casadevall i Gallostre, figurista i miniaturista

Nascut l'any 1956 a Girona, l'any 1960 es trasllada a Sant Joan Despí on ha viscut tota la vida.

Estudia a l'Escola Massana i als voltants de l'any 1975, de la mà del seu germà Ramon, s'inicia en el món de l'escultura miniaturista.

Des de l'inici i durant molts anys va fer reproduccions en metall blanc de soldats, coneguts popularment com els Soldats de Plom.

A cavall dels anys vuitanta i noranta deixa de fer soldats de plom i s'inclina per fer reproduccions a escala d'imatgeria popular.

La primera figura que realitza d'aquesta nova línia d'escultura en miniatura va ser el diable de Vilanova, del qual va fer més d'un miler de reproduccions. També aprofita durant

una temporada el *boom* dels pins. A mitjan any 1995 i amb motiu del 40è aniversari dels gegants d'Arenys fa la reproducció d'en Tallaferro i la Flor d'Alba. A partir d'aquí, gegants, caps grossos, diables, dracs, bastoners, castellers, falconers, etc.. tot de figures del món de la cultura tradicional catalana.

Entre aquestes figures hi ha les reproduccions, també, dels nostres gegants Roc i Maria, Elm i Carmeta, la parella central de la Dansa d'Arenys i la Puntaire.

Aquesta feina que inicialment va començar a fer en Jaume, i a la qual més tard es va incorporar la Isabel, la seva dona, ara ja és una tasca familiar.

L'exposició que us presentem avui al Museu Marès de la Punta amb el nom de *Gegants de Plom*, és una mostra d'aquesta darrera etapa de reproduccions a escala en metall blanc de figures d'imatgeria popular del nostre país.

En definitiva, una mostra de la feina realitzada durant aquests darrers anys per part de la família Casadevall.



A la 1 del migdia

Repicada general de campanes en honor de Sant Zenon

Organitza: Parròquia de Santa Maria



A 2/4 de 9 vespre,



a la plaça de l'Ajuntament

Pregó de Festa Major

El pregó anirà a càrrec dels membres de l'Escola de Música amb motiu del seu 20è aniversari.

Organitza: Regidoria de Cultura

A 3/4 de 9 vespre,



a la plaça de l'Ajuntament



Brindis popular

Es podran adquirir les copes commemoratives del Sant Zenon 2004 amb els anagrames de l'Escola de Música i l'Ajuntament d'Arenys de Mar.

Preu: 3 €

Organitza: Regidoria de Cultura

A les 10 de la nit,



a l'església de Santa Maria





Solemnes Completes a llaor de Sant Zenon

Homilia a càrrec de fra Eduard Rey, diaca i caputxí

S'acabarà la celebració amb el cant de l'Himne a Sant Zenon de Joan Draper i Xavier Maimí.

Organitza: Parròquia de Santa Maria


 A 3/4 d'11 de la nit,


 a la Riera

Gran traca

A càrrec de la Pirotècnia Igual

Organitza: Ajuntament d'Arenys de Mar

 A 1/4 de 12 nit,

 a la Riera, davant del Xifré

Nit de clònics

Amb Tina Turner i seguidament U2

Organitza: Regidoria de Cultura



TINA'S WISH BAND

"...Ha estat fantàstic reunir cinc músics experimentats, procedents de diferents bandes de Barcelona, per tal de crear un espectacle amb el més ampli repertori possible de la Dama del Rock. El resultat creiem que és un vibrant, rocker i sincer homenatge a TINA TURNER..."

Tina Turner

PLEASE

Són els clònics d'U2. La mateixa companyia discogràfica de BONO, UNIVERSAL MÚSIC (Sony), va escollir Please, aquest magnífic grup barcelonès, Clònic d'U2, per fer una gira per Catalunya (Barcelona), País Basc (Bilbao) València, Madrid, Bilbao i Saragossa, per a la promoció del darrer disc d'U2 *Best Of 1990-2000*. **NO CAL MÉS COMENTARIS!!**



U2



A la 1 de la nit,



al Camp de Futbol

Nits Joves

Amb L'Alternativa de Manresa, Grup Gatzara i Reig Bord

Organitza: Regidoria de Joventut, Associació de Geganters, KAFA i Arenys amb el Poble Sahrauí



La barreja de tot plegat és una hora i mitja llarga d'espectacle divertit, jove, ballable i festiu. L'Alternativa sol tocar contractada en balls o concerts de festes majors o en concerts de rock com a complement. També participa, quan hi és requerida, en festes privades de tot tipus.

L'Alternativa funciona a partir d'un combo fix, repartits entre base i vents. A la vegada, disposa d'un nombre variable de col·laboradors, molts d'ells músics integrants d'altres formacions, que sempre que els ho permet l'agenda també acudeixen a les actuacions de l'Alternativa.

L'ALTERNATIVA

És una jove formació de músics no professionals que toca música per divertir-se i fer divertir a qui l'escolta. És un tipus de banda que intenta trobar un atractiu equilibri entre el grup de rock i un grup de versions tipus orquestra. Per fer-ho es basa, principalment, en l'amistat que uneix tots els músics que la integren i el caliu que això ocasiona a dalt l'escenari. Però, a la vegada, també ho fa combinant en un mateix repertori versions conegudes i temes originals.



A 2/4 de 7 de la tarda,



a la part alta de la Riera

Circuits d'inflables

Organitza: Regidoria de Cultura



Entrar per la boca d'una balena i baixar per un tobogan, passar per forats i esquivar els obstacles d'una pista d'aventures, participar en una partida de futbolí on els jugadors són les persones que fan la partida, o prendre part en un circuit de vehicles, són algunes de les activitats que trobareu al parc d'inflables a la part alta de la Riera.



A 2/4 de 7 de la tarda,



a la plaça de la Mare Paula Montalt

Ball infantil

Amb Amadeu i Cia.

Organitza: Regidoria de Cultura

AMADEU I CIA

L'espectacle ANIMACIÓ, GRESCA i ROCK and ROLL és adreçat a la mainada i adolescents i té com a finalitat la participació directa del públic, mitjançant cançons, danses, jocs i balls. La majoria de músiques que condueixen l'espectacle són populars o d'arrel tradicional. També hi ha músiques d'ara: polques, boogies, rock & roll, etc. Totes per no parar de ballar ni un sol moment!





A les 7 de la tarda,



a la plaça de l'Ajuntament

Ballada de gegants i nans

Seguidament els nostres gegants acompanyaran les autoritats fins a l'església de Santa Maria.

Organitza: Associació de Geganters d'Arenys de Mar i Regidoria de Cultura



A les 8 del vespre,



a l'església de Santa Maria

Missa concelebrada en honor de Sant Zenon

Homilia a càrrec de Mn. Joaquim Brustenga i Miquel, rector de la parròquia de la Sagrada Família de Mataró.

Organitza: Parròquia de Santa Maria



A les 9 del vespre,



a la Riera davant del Xifré

Concert de Festa Major

A càrrec de l'Orquestra Rosaleda

Organitza: Regidoria de Cultura



A les 11 de la nit,



a la platja de la Picòrdia

Gran Castell de focs artificials

A càrrec de la Pirotecnia Igual

Organitzat: Ajuntament d'Arenys de Mar

2004
16
juliol



A 2/4 de 12 nit,



a la Riera, davant del Xifré

Ball popular

Amb l'orquestra Rosaleda

Organitza: Regidoria de Cultura



ORQUESTRA ROSALEDA

L'Orquestra-cobla Rosaleda va néixer a Sallent (Bages) l'any 1945 a iniciativa de Guillem Viñas, professor de l'Escola Municipal de Música d'aquesta localitat, amb el nom de Conjunto Rosaleda.

Ell i nou alumnes més es van engrescar per tirar endavant el projecte, que finalment es va fer realitat amb la primera actuació a les Enramades de Sallent pel Corpus d'aquell mateix any, en què van cobrar 260 pessetes!

Al començament les actuacions eren de caràcter local i es limitaven a aquesta localitat i a poblacions del voltant.

Deu anys després, atès el bon funcionament del conjunt, es va ampliar la formació i s'hi va incorporar la cobla. A partir de llavors va adoptar el nom definitiu i actual d'Orquestra-Cobla Rosaleda.

Durant aquest més de mig segle d'història, la Rosaleda ha funcionat ininterrompudament fins a l'actualitat,

i s'ha convertit en una de les orquestres pioneres de Catalunya.

Concert:

El repertori de concert passa pels gèneres musicals més diversos i típics, buscant satisfer el públic més variat que hi pugui assistir i alhora oferir qualitat i espectacularitat en la selecció de les obres: música clàssica, cançó lírica, sarsuela, cançó popular, música catalana (que inclou música tradicional, sardanes instrumentals i cantades, havaneres, sarsuela catalana etc.), i sense oblidar tampoc l'esperat i sempre espectacular "vals-jota".

Ball:

Els tretze components de l'Orquestra Rosaleda tenen una mitjana d'edat de 30 anys; aquesta "joventut" dona a l'orquestra un caràcter molt dinàmic, actiu i fresc a l'escenari. El repertori de ball predominant al primer passí i part del segon inclou tots els estils musicals ballables, que van des dels més clàssics com el vals, el pasdoble, el tango, els boleros o el swing, passant pels ritmes llatins com la cúmbia, el merengue, la salsa i la rumba, fins a acabar a la recta final del ball amb les cançons d'estiu i les més actuals.



A la 1 de la nit,



al camp de Futbol

Nits Joves

Amb Skafam, Deskarats i Lord Kaya

Organitza: Regidoria de Joventut, Associació de Geganterers, KAFA i Arenys amb el Poble Sahrauí

Dissabte

10



A les 9 del matí,



al CE Fondo de les Creus

III Torneig de Bàsquet de Sant Zenon

Poden participar-hi equips des de Sub-21, femenins, masculins o mixtos.

Organitza: Club Bàsquet Pòsit d'Arenys



A les 10 del matí,



a les instal·lacions del Club de Pesca Mar Sport

XXX Concurs infantil de pesca

Organitza: Club de Pesca Mar Sport



A 3/4 de 7 de la tarda,

al davant del Calisay

Trobada de gegants

En Tallaferro i la Flor d'Alba, en Roc i la Maria, i l'Elm i la Carmeta, estaran acompanyats pels gegants d'Arenys de Munt, els de Canet de Mar, els d'Hondarribia (Euskal Herria) i els de Vilafranca del Conflent (Catalunya Nord).

Recorregut: Calisay, riera del Pare Fita, rial de Sa Clavella, carrer de les Escolàpies, d'Amunt i Riera fins a la plaça de l'Església.

Organitza: Associació de Geganters d'Arenys de Mar i Regidoria de Cultura



A les 7 de la tarda,

al pati del Calisay

Audició de sardanes

a càrrec de la Cobla Marina

Organitza: Regidoria de Cultura

10 ▶▶



A les 8 del vespre,



a l'església de Santa Maria

Missa de difunts

Organitza: Parròquia de Santa Maria



A 2/4 de 9 del vespre,



a la Riera, davant del Xifré

Concert de Festa Major

a càrrec de l'Orquestra Marina

Organitza: Regidoria de Cultura



A 2/4 de 10 del vespre,



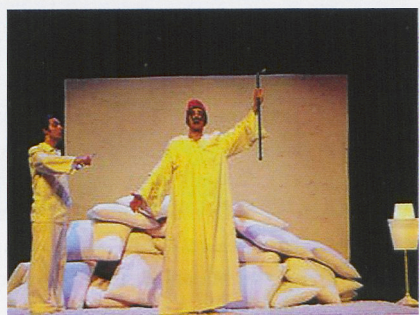
a la plaça de l'Església

Teatre de carrer

amb la Cia. Medusa *El viatge d'en Salvador.*

Seguidament amb el grup Xirriquiteula *Contes del cel.*

Organitza: Regidoria de Cultura



CIA. MEDUSA

EL VIATGE D'EN SALVADOR

El nostre protagonista, el petit Salvador, començarà un viatge a través dels seus somnis aconsellat pel seu amic Joan

Miró, amb la intenció de superar la seva tímidesa. Salvador apareixerà enmig d'un món fascinant ple d'aventures en què trobarà futurs amics (Gala, Federico García Lorca, el Grill grillat d'Olot) i personatges sorprenents (l'elefant, l'home sense rostre...).

Després de superar tots els entrebancs, en Salvador trobarà la clau per superar la seva tímidesa: encabir totes les seves pors en un quadre. Així, en Salvador es convertirà en un dels artistes més admirats, eixelebrats i controvertits del segle XX.



XIRRIQUITEULA

CONTES DEL CEL

Hi havia una vegada la Lluna, el Sol i un Núvol que volien explicar uns contes i es varen posar d'acord amb Xirriquiteula Teatre per sortir a l'escenari. Allà, dos amics es troben i comencen a mirar el cel i tot el que hi passa.

Es tracta d'una proposta amb músiques i

cançons escrites i arranjades especialment per a aquesta producció. És un espectacle d'actors i manipuladors, en què els elements i els titelles de grans dimensions copsen l'atenció del públic per endinsar-nos plegats en les diverses històries. Els actors viuran i escenificaran tres contes. Tots ells tenen en comú el cel. Els seus protagonistes són un núvol que no sap on anar a ploure, una Lluna juganera i coqueta que vol ser tastada pels animals i un Sol que ha decidit fer festa i no sortir a il·luminar i escalfar la Terra.



A 2/4 de 12 de la nit,

◀ a la Riera, davant del Xifré

Ball popular

amb l'orquestra Marina

Organitza: Regidoria de Cultura



MARINA ORQUESTRA INTERNACIONAL

El febrer de 1976 es va presentar aquesta Cobla-Orquestra, fundada i dirigida per Antoni Mas i Bou, i integrada per uns professionals d'una gran categoria que portaven un bagatge de coneixements musicals i una experiència ben notòria. L'acte de presentació va tenir com a marc l'església de Lloret de Mar (la Selva). Aviat es va col·locar entre les capdavanteres del país, actuant en Festes Majors, Aplecs de la Sardana, oferint concerts, audicions, ballades...

La seva trajectòria està marcada per les brillants actuacions que desenvolupen en pobles i ciutats de Catalunya, de diferents llocs de l'Estat espanyol i també a molts indrets d'Europa on moltes vegades són requerits els seus serveis.

Actualment està dirigida pel mestre Josep Boada. Els seus cantants són David Jarque, Pere Roig, David Sánchez, Ruth i Alèxia.



A la 1 de la nit,



al Camp de Futbol

Nits Joves

amb Kumbes del Mambo i Mr. Face

Organitza: Regidoria de Joventut, Associació de Geganters, KAFA i Arenys amb el Poble Sahrauí

◀◀ *Dissabte*

10



KUMBES DEL MAMBO

És un concepte d'orquestra diferent de les que corren per les festes majors actuals. És un grup que barreja la música de festa

major de tota la vida, l'animació i la música tradicional. En un concert de Kumbes cada tema és una sorpresa i les versions són molt ballables. Hi ha molt bon contacte amb el públic i en el seu repertori hi trobem danses, rock, salsa, ska, pasdoble, vals, etc. i tot amb molta canya.

Són nou músics dalt de l'escenari, més xanquers i animadors entre el públic, que reparteixen fanalets, bengales i munten fins i tot una guerra de confeti. Un plat fort per a una festa popular que engresca el personal més avorrit del poble.



Mr. FACE

Presenta el seu nou espectacle Vitamina Face XP, una nova proposta en què s'ofereix un concert de versions de grups tan coneguts com: James Brown, Rolling Stones, Madness, Wilson Pickett, The Blues Brothers, Queen o Jimi Hendrix, acompanyat d'una espectacular posada en escena.

Vitamina Face XP està format per onze músics

i combina tota la força d'un concert en directe amb un seguit de disfresses, gags, atrezzo, i moltes sorpreses. Tot això dirigit i amenitzat per Mr. Face, un *showman* capaç de fer ballar i participar tot tipus de públic. L'espectacle té una duració aproximada de 2 hores i 30 minuts i un bis de 20 minuts. Gairebé tres hores en què o no pares de ballar o no pares de riure. Una acurada escenografia amb pancartes, tarimes, màquina de fum, 36.000 vats de llum, 8.000 vats de so, i tota l'energia de la música en directe.

Un còctel musical, tècnic i artístic del qual surt una nit destinada a fer saltar, ballar i riure tothom que pugui seguir el ritme de l'espectacle.



2004 juliol

◀ Diumenge

11



A les 10 del matí,



a l'Ateneu Arenyenc

Torneig d'escacs de partides ràpides

Organitza: Ateneu Arenyenc - Secció d'Escacs



A les 10 del matí,



a l'Ateneu Arenyenc

Torneig llampec de billar

Organitza: Secció de Billar de l'Ateneu Arenyenc



A les 10 del matí,



a l'Ateneu Arenyenc

Lliurament de premis de la lliga de la temporada i torneig social

Organitza: Secció de Billar de l'Ateneu Arenyenc



A les 11 del matí,



al CE Fondo de les Creus

Torneig de Sant Zenon d'Hoquei Veterans

Organitza: Club Hoquei Arenys



A 2/4 de 7 de la tarda,



a la plaça de la Mare Paula Montalt

Contes infantils

a càrrec d'Albert Estengre

Organitza: Regidoria de Cultura

11 ▶▶



ALBERT ESTENGRE

CONTES NEGRES

Històries que s'expliquen als nens de l'Àfrica al voltant d'un tam-tam. Asseguts, com més a prop els uns del altres millor, i amb la tranquil·litat que dona sentir un tam-tam podrem descobrir perquè les gallines es mengen els escarabats, o perquè els lloros tenen el bec tort, o perquè els animals de la selva no viuen amb les persones.



A 2/4 de 8 de la tarda,

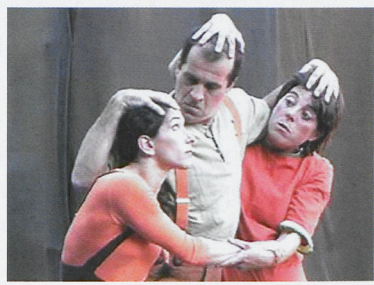


a la plaça de la Mare Paula Montalt

Espectacle infantil

amb Desastrosus Cirkus

Organitza: Regidoria de Cultura



DESASTROSUS CIRKUS

DESASTROSUS CIRKUS es troba en ple muntatge quan arriba l'hora de començar l'espectacle i... està a punt? Però, si encara falten tots els elements! Les feres del circ s'impacienten, bramen, surten a escena abans d'hora... Aconseguiran tots plegats salvar aquest desastre?

SOTA LA CARPA DEL CEL és un espectacle farcit d'humor que combina diverses tècniques de circ enllaçades a un ritme trepidant.



A les 9 del vespre,



a l'església de Santa Maria

Concert de cant coral

a càrrec del Cor Vivaldi

Preu: 10 € (6 € pels socis de l'Associació)

Organitza: Escola Municipal de Música Carles G. Vidiella i Regidoria de Cultura

◀◀ **Diumenge**

11



COR VIVALDI

Petits Cantors de Catalunya (1989-2004)
XV Aniversari

Creat l'any 1989, pel pianista i director Óscar Boada, el Cor Vivaldi ha esdevingut un punt de referència obligat a tot l'Estat espanyol. Ha obtingut primers i grans premis en importants concursos internacionals: Cantonigròs, Tolosa, Arezzo (Gran Premi Città d'Arezzo), Varna, Montreux, Mendoza -Argentina- (Gran Premio de la Província de Mendoza el 2000), Xixona, Torrevieja i el Premi Comtal de Cultura per la seva aportació amb més impacte per a la promoció de la cultura.

Pioner en la representació de l'òpera infantil a Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol, ha posat en escena *Tom Sawyer* de J.Elkus, *Chip and his dog* de G.C.Menotti, *La Flor* de R.Lamotte de Grignon i *The Golden Vanity* de B.Britten, *Els cinc dits de la mà* i *Contes, tirallongues, jocs i colors- capritx per a més de tres-* d'A. García Demestres (ambdues òperes, estrena mundial) i prepara l'estrena de l'òpera *Mercader*

de somnis de S. Brotons sobre un text de Carmen Posadas. Col·labora amb el Gran Teatre del Liceu: *Tosca* (2003-2004), *Boris Gudonov* i *Turandot* (2004-2005) i *La Gioconda* (2005-2006).

Ha enregistrat la banda sonora de la pel·lícula de Pedro Almodóvar, *La mala educació*. La seva trajectòria ascendent l'ha portat a actuar als festivals internacionals de més prestigi i a les sales més emblemàtiques d'Europa. Jugant amb el seu nom i amb una de les obres cabdals de Vivaldi, organitza un cicle de concerts propis, *Les Quatre Estacions del Cor Vivaldi*, i ofereix un concert diferent a cada estació de l'any. El seu extens repertori comprèn obres de totes les èpoques i estils, cantades *a cappella*, amb acompanyament de piano, orgue, orquestra de cambra o simfònica. La seva discografia inclou vuit CDs i un DVD.

El Cor Vivaldi-Ipsi- Petits Cantors de Catalunya és un exemple de la creativitat del nostre país, a la vegada que reforça la idea que a l'escola també és possible fer-hi bona música.

11 ▶▶

24



A les 11 de la nit,

← al pati del Calisay

◀◀ *Diumenge*

11

Teatre

amb Toni Albà *Audiència I-Real*

Preu: 6 €. Venda anticipada al Calisay

Organitza: Regidoria de Cultura



NIT DE TEATRE AMB TONI ALBÀ

AUDIÈNCIA I-REAL

Advertència: Qualsevol semblança amb la realitat és pura coincidència.

"Hi havia una vegada un rei..."

Així comencen molts contes i llegendes populars que continuen fascinant les ments més innocents de la nostra societat. Aquestes ments imaginem mons meravellosos que li són totalment inaccessibles. Per això volen saber-ne tots els detalls i en aquest intent de conèixer com funcionen, poder imitar-los en les seves maneres per ser com ells... o això creuen. Imaginem un estat modern on el cap d'estat és un monarca que un dia ha de presidir un acte oficial, una AUDIÈNCIA (IRREAL en el nostre cas), davant un públic integrat per tota la premsa nacional i internacional.

Aquest personatge fa una insòlita roda de premsa on el públic-premsa pot preguntar el que vol saber... Bé, el que volen saber els milions de ments innocents que llegeixen i miren la tele per *devorar* un món que els fascina...

"El teatre és una mentida feta com si fos veritat."



2004 juliol

Dijous
15



A 2/4 de 8 de la tarda,



a la plaça de l'Església

Dijous Sardanes

a càrrec de la Cobla Premianenca

Organitza: Regidoria de Cultura i la secció sardanista de l'Ateneu Arenyenc

Dissabte
17



A les 5 de la tarda,



al Port

Festa de la Mare de Déu del Carme

5 tarda: Missa

Seguidament, sardinada

Organitza: Confraria de Pescadors i Branca de Dones Anna Sáez



Al Calisay

Mostra de Titelles



A les 6 de la tarda,

L'arbre generós i altres contes

a càrrec de S'estornell Grup Teresetes de Mallorca



A les 7 de la tarda,

Pinotxo titella

a càrrec de Lluerna teatre de València



A les 8 del vespre,

Història d'un Bigoti

a càrrec de Titelles Babi de Barcelona

17 ▶▶



A les 10 de la nit,
El circ de fusta
del grup Karromato de Txèquia



A les 11 de la nit,
Juan Romeo y Julieta Maria
a càrrec del grup Chon-Chon d'Argentina
Preu: Tarda: 3 €, Nit: 4 €, Tarda i nit: 5€
Organitza: Regidoria de Cultura i Binixiflat Teatre



A les 10 de la nit,



a les instal·lacions del Club de Pesca

Festa de la Mare de Déu del Carme

Cantada d'Havaneres i cremat a càrrec del Grup Bac de Roda
Organitza: Club de Pesca Mar Sport



Al carrer d'Avall

Festa de carrer

Organitza: Comissió de Festes del carrer d'Avall



A les 5 de la tarda,



a l'Esplai de la Gent Gran

Ball de Festa Major

Ball de rams i sorteig d'una magnífica toia
Organitza: Esplai Gent Gran



A les 10 del vespre,



a la plaça de l'Església

XIII Mostra de Dansa

A 2/4 de 10, abans d'iniciar la mostra, hi haurà una exhibició de Tai-Chi.

Organitza: Regidoria de Cultura i Estudi de Dansa Sinera

◀ *Diumenge*

18



A 2/4 de 8 de la tarda,



a la plaça de l'Església

Dijous Sardanes

a càrrec de la cobla Premianenca

Organitza: Regidoria de Cultura i Secció Sardanista de l'Ateneu Arenyenc

Dijous

22



A les 6 de la tarda,



a la Sala Lloveras

Exposició de treballs manuals

Organitza: Branca de Dones Anna Sáez - Regidoria de Cultura

Divendres

23



A les 7 de la tarda,



a la Biblioplatja

Demostració de cuina d'estiu

a càrrec de Mercè Mora

Organitza: Biblioteca Popular P. Fidel Fita -Regidoria de Cultura

23 ▶▶

← al carrer de la Torre

Festa de carrer

Organitza: Comissió de Festes del carrer de la Torre



A les 11 de la nit,



← al pati del Calisay

13è Festival de Jazz d'Arenys de Mar

amb Carles Benavent, Tino Di Geraldo i
Jorge Pardo









Preu: 4 €. Venda anticipada d'entrades al Calisay

Organitza: Regidoria de Cultura i OCR

◀◀ *Divendres*

23

Informació d'interès:

-  El programa conté tota l'agenda d'actes prevista fins el moment de tancar l'edició. Qualsevol canvi o actualització la podeu consultar a l'agenda del web de l'Ajuntament d'Arenys de Mar: www.arenysdemar.org
-  Els dies 8, 9, i 10 de juliol, la Riera, davant de l'edifici Xifré, estarà tancada al trànsit i serà prohibit aparcar-hi.
-  El dia 9 de juliol, la Riera, entre el carrer Montserrat i la plaça Mare Paula Moltalt, estarà tancada la circulació i serà prohibit aparcar-hi.
-  El dia 8 de juliol, estarà prohibit aparcar al costat dret de la Riera, entre l'Ajuntament i la Plaça del Mercat durant el muntatge i l'encesa de la traca. Es recomana als bars que tanquin els parasols de les terrasses i que avisin als seus clients de l'esdeveniment.
-  Durant les cercaviles dels gegants, els carrers de pas estaran tancats a la circulació. Durant les actuacions a la plaça de l'Església es tancarà l'accés al carrer de l'Església.
-  Durant les actuacions al pati del Calisay es tallarà la circulació pel carrer de l'Església.
-  Durant les Nits Joves al Camp de Futbol, hi haurà instal·lades barraques (bars) a càrrec de diferents col·lectius locals, on es podrà menjar i beure.
-  L'Ajuntament d'Arenys de Mar agraeix la col·laboració i l'esforç realitzat per facilitar-nos les tasques a la Brigada Municipal de Serveis, a la Policia Local, als clubs esportius, a les entitats culturals, als grups de joves, a Protecció Civil, als Bombers, a la Creu Roja i a tots els convilatans i convilatanes.



2004
juliol

LA FESTA DE SANT ZENON EN EL RECORD DE LA INFANTESA

Per Josep Maria Pons i Guri

Sant Zenon era una festa que tothom vivia i sentia entranyablement, potser perquè noranta anys enrere la vila no arribava als cinc mil habitants i els arenencs, uns i altres, seguien aferrats a les seves tradicions. Us confesso que en la meua ànima d'infant –parlo ara dels anys 1914 al 1918– hi va impactar de tal manera el goig d'aquella festivitat de cada any, que no em cal forçar gaire la memòria per poder redactar aquesta evocació.

El dia abans, el 8 de juliol, al migjorn, un gran repicament de campanes era l'avís del xivarri que havia de continuar tres dies més i començaven a arribar els firaires, que descarregaven els seus trastos i anaven instal·lant les seves parades-barraca a la Riera – aleshores se'n deia Riera a seques sense l'actual additament episcopal– des de davant l'adrogueria de can Canals fins al Casino dels Senyors i algun any des de can Lloga fins a la rellotgeria del meu estimat oncle Calixto, on començaven els *bunyoleros* –no recordo si tres o quatre– fins a la cantonada del carrer d'Avall. També hi feien cap el que ara en diuen “atraccions”, o sia les barques gronxadores i els famosos *caballitos*, que eren muntats al Travers, al bell mig de la Riera, ran del pont de fusta. Tinc el record, gairebé visual, dels *caballitos* accionats per un home forçut per mitjà d'una maneta que, tot rodant, movia els engranatges que feien voltar la baluerna, i d'un altre any quan un cavall de veritat, entre la plataforma i l'eix de la maquinària, com si fos un bogi, donava volta rere volta al que ara els puristes en diuen “cavallets” i algú bateja de “carrousel”. Més endavant els *caballitos* es van muntar més amunt de la Riera, ran la cantonada del carrer Nou, ja electrificats. Entre les altres atraccions hi havia els pim-pam-pum i les barraques on s'afinava i desafinava la punteria amb escopetes d'aire comprimit, i una altra, muntada a la platja, on amb arma de veritat eren sacrificats indefensos coloms.

Algun any els gegants sortien al captard a fer la cercavila. L'Ajuntament no tenia gegants propis i hom deia que els que hi havia hagut abans se'ls havien menjat les rates, però conservava quatre o cinc capgrossos tronats. Els anys que hi hagué gegants, es llogaven a fora, sobretot els, per cert molt lletjos, del pseudo-castell de Santa Florentina de Canet. El que duia la geganta era un comparet molt amic de casa conegut pel Valent, que tothom deia que la feia ballar amb “molt de *salero*”.

2004
30
juliol



Cegants llogats a la festa de Sant Zenon a l'any 1949

Tot just havent dinat, els meus pares m'obligaven a fer la migdiada, perquè acostumat a anar a dormir a les 9 de vespre —com les gallines— aquell dia sortiria després de sopar amb la comitiva familiar. Es feia fosc més aviat que ara, perquè encara no s'havia implantat l'avanç horari que se'n diria “l'hora nova”.

Ja en hora fosca, hom sentia la música de l'orquestra que anava a la Casa de la Vila a recollir l'Ajuntament i l'acompanyaven a l'església parroquial per assistir a les Completes. Les Completes d'aleshores eren les de veritat. Ara hi donen aquest nom però són una altra cosa. Finit l'acte litúrgic, recordo un sol any que es cantessin els goigs del sant patró, la tonada dels quals deia així:

*Pués de gozaros Patrón
se gloria Arenys dichoso,
amparadnos cuidadoso,
invicto mártir Zenón.*

Després es va deixar de cantar, potser perquè eren en castellà. Havia de passar una quarantena d'anys fins que s'introduís l'Himne que ara s'ha fet tan famós.

Després del xivarri musical del retorn de l'Ajuntament a la Casa de la Vila, venia l'estrèpit de la que en deien “traca valenciana” —que s'encenia a la Riera i anava des de l'estanc de can Però fins a la plaça de la Vila (aleshores, de la

Constitución), on finia amb una encara més estrepitosa explosió. Finida la traca, començava a desfilar la gentada que anava als concerts i balls de societat, o a voltar per la fira i les seves atraccions. En passar davant les parades, hom sentia el tuf especial que es desprenia dels seus llums d'acetilè (*vulgo* "carburo") o de l'oli bullent de la bunyoleria.

L'enllumenat públic que, a base de gas, era molt pobre, la vigília i els tres dies de la Festa Major, s'acostumava a augmentar amb improvisades garlandes de llum elèctric, no al mig de la Riera, com ara, sinó espaiat a les voravies d'un costat i altre de carrer.

El dia 9 de juliol, diada del gloriós patró sant Zenon, no recordo bé si era a les 10 o a les 11 del matí, se celebrava un ofici solemne a l'església parroquial. Aleshores el temple no tenia la lluminositat d'ara, era molt fosc, perquè només tenia la llum natural filtrada pels vitralls del rosetó de la nau central i les petites lluernes de les claraboies dels creuers, tot i el devessall de ciris. En el retaule de l'altar major, enfosquit per la fumera dels ciris i amb el daurat envellit —no en va havien passat 200 anys sense netejar el fons— calia endevinar les imatges, que no es distingien fàcilment. I per tal que els fidels identifiquessin on era el nostre sant patró, aquell dia folraven la bandera que duu la imatge amb paper fi de llampant color vermell.

Recordo que quan poc després hom va fer-hi una bona neteja —en van dir restauració— seguida de l'obertura dels dos finestrals més acostats al retaule, tothom va quedar meravellat d'aquell tresor fins aleshores amagat i que després no hem sabut conservar com calia.

Els tres dies de Festa Major, a un costat del presbiteri de l'església hi havia el penó color grana, que la resta de l'any era guardat en un armari envidriat del rebost de la Casa de la Vila. A l'altre costat, la imatge processional de sant Zenon que, revestida d'argent, sostenia un ram de verol de raïm.

Les autoritats municipals, que havien anat a l'església precedides de l'orquestra, eren rebudes al portal major pel sagristà que els feia ofrena de l'aigua beneïda i tot seguit pujaven a ocupar el seu sofà vermell del presbiteri. Per cert, quan la corporació local ha sigut expulsada d'aquell setial, m'assabento que la seva presència en lloc preminent no era per presumir sinó, com diuen vells documents, "per honorar la vila". També al costat oposat del presbiteri hi havia els setials de la molt il·lustre Junta d'Obra.

La missa major era solemníssima, de les que en deien de quatre capellans: celebrant, diaca, sotsdiaca i prevere assistent, amb la presència d'una vintena

més de sacerdots entre beneficiats, residents i convidats, comitiva que obrien dos capíscols amb les porres argentades. El celebrant era sempre el rector d'Arenys d'Amunt i l'arxipreste d'Arenys de Mar actuava de prevere assistent.

Al mig de l'església no hi havia bancs, sinó rengleres de cadires de bova. De bancs, només en tenien els laterals de les administracions d'altars o confraries.

Una de les parts sensacionals del solemne ofici era el sermó, que sempre corria a càrrec d'un eclesiàstic important, millor si era un canonge, que lluïa la seva llampanya vestidura o si més no un predicador de moda: d'aquella grandiloqüent oratòria en deien "sermó de campanilles" i exaltava tant les glòries del sant màrtir com les de la vila que *pagava el gasto*.

També es besava la relíquia del sant patró. A cada besada, hom podia sentir el sorollet metàl·lic de la moneda que anava caient a la safata de l'escolà.

Després de dinar, el vostre servidor, com el dia abans, tornava a fer una horeta de migdiada, perquè estigués més descansat als focs artificials de la nit vinent.

A mitja tarda començava el xivarri, uns anaven als concerts, altres a les atraccions de la fira; hi havia gent dels pobles veïns, munió de captaires i esguerrats que exhibien les seves misèries, venedors de globus i llaminadures, parades de cotó



Processó de Sant Zenon a l'any 1946

de sucre, ballades dels gegants (els anys que n'hi havia), soroll de trompetes i bufetes de fira... La meva àvia Pepeta, que també m'era padrina, m'havia donat dues pessetes de les de plata i el pare una pesseta més, que jo m'anava a *petejar* a la fira. Hom comentava la presència del pintoresc Noi de Tona, personatge que es guanyava la vida fent el tonto, o la del famós excantant conegut pel Musclaire que es resistia a desaparèixer de l'escena i anava d'un cafè a l'altre a lluir la seva veu decadent barrejada amb un poderós pinyol, dels que deien que el ressò havia fet tremolar les vidrieres de l'Ateneu.

Després de les sis de la tarda, l'orquestra anava a recollir el pendonista i l'acompanyava a la Casa de la Vila; des d'allà i després d'un breu concert, anava a l'església amb les autoritats locals. Una mica més tard hom sentia unes campanades, que deien que eren per cridar els capellans per a la processó. Els frares caputxins, formats de dos en dos i amb la caputxa posada, baixant del convent, en tombar el carrer de la Bomba, seguien pel carrer de l'Església fent via al temple parroquial.

L'any que hi havia gegants, aquests obrien la marxa de la processó, acompanyats dels capgrossos. La processó pròpiament dita començava amb els quatre gonfanons, dos amb drap vermell i dos més blanc, que s'alternaven començant pel vermell i marxaven una mica espaiats. Seguia una llarga bandera de domàs vermell, tan alta que el seu portant havia de fer veritables esforços per no topar amb les baranes dels balcons de les cases i les conduccions de l'electricitat, mantenint l'equilibri pel balanç de la pesant draperia. D'aquella famosa bandera en penjaven dos cordons acabats amb unes grans borles que sostenien dos nens cada un dels quals duia un ventall.

Les dones no anaven a la processó. En canvi, no hi mancaven els nens de les escoles, començant pels dels *Hermanos* del pitet blanc, els dels col·legis *de pago* del senyor Puntés, del senyor Cinto i del senyor Miquel i, per fi, els de l'escola pública, que aleshores en deien "l'Estudi de la Vila", precedint el pendonista dels nens amb els seus cordonistes i seguits per l'orquestra, que acostumava a ser la banda de l'*Asilo Naval* de Barcelona. A la desfilada infantil només hi mancaven els nois del parvulari que les *hermanes* de la Presentació tenien a l'edifici Xifré. La primera vegada que vaig anar a aquella processó ho vaig fer a set anys amb el col·legi del senyor Miquel.

El segon penó corresponia al Casino Industrial, la junta del qual elegia el pendonista entre els seus associats; darrere d'ell seguia l'orquestra, que era la mateixa del seu ball d'envelat. Tot seguit venia l'inacabable acompanyament del penó principal amb un sens fi de gent endiumenjada i fins i tot vestint *peça llarga*: amics, parents, coneguts, partidaris polítics, representació d'entitats, funcionaris i altres que havien de quedar bé amb el govern local o amb la

persona a qui l'Ajuntament havia confiat el penó de la Vila. La corporació municipal procurava escollir un pendonista de prestigi amb prou capacitat econòmica per pagar les despeses de música, cera i refresc. Els anys que el pendonista era un alt i famós personatge de la política, volia dir que l'alcalde havia fracassat en la gestió de trobar un *pagano* i l'Ajuntament s'havia de fer càrrec d'aquelles despeses. La música, que anava darrere el pendonista, acostumava a ser una banda militar, d'entre les quals recordo la dels regiments d'Infanteria anomenats d'Alcántara i Badajoz, destacats a Barcelona, i, fins i tot, la pintoresca banda municipal de Mataró, que dirigia un senyor petitonet.

A continuació venia el tabernacle amb la platejada imatge de sant Zenon. Els seus portants eren quatre comparets colrats pel sol, revestits de blanca túnica i bandolera vermella. D'entre aquests jo coneixia molt el Pelut, home corpulent i bigotut que vivia al carrer de l'Església i que, per un no res, engegava els renecs més recargolats que us pugueu imaginar.

I seguia la part que en podríem dir litúrgica, amb la magnífica creu processional de plata, portada per l'escolà major, revestit de sotana i roquet, amb dos escolanets –en deien acòlits– vestits de blanca túnica i portadors de ciris. D'escolar major tinc el record d'un senyor capblanc, no gaire alt, que era l'avi dels meus amics els germans Mensa. Recordo també que una vegada el portant de la creu va ser mossèn Josep Riera. A continuació venia la clerecia precedida per dos capers amb llurs bàculs platejats, els frares caputxins i després la Comunitat de Preveres i tots els capellans agregats, que alternaven la cantúria de l'himne llatí amb els sons de la música militar. La relíquia de sant Zenon era portada sota tàlem pel senyor rector, amb els seus diaques, revestits de les sagrades vestidures vermelles, com també era vermell el cobricel d'aquell tàlem sostingut per elements significats de l'exCentre Moral i de la Joventut Seràfica, juntament amb un dels membres de l'Obreria parroquial. I després venia la presidència que en podríem dir civil, encapçalada per l'agutzil, el bigotut avi Met (el càrrec del qual heretaria pocs anys després el seu fill Jaume Colomer), que ostentava una vara metàl·lica coronada amb l'escut heràldic de la Vila. Davant dels regidors –que hom en deia aleshores *concejals*– hi anaven dos dels obrers de la parròquia, tal volta perquè aleshores eren càrrec de designació municipal. I per fi, l'alcalde amb els tinents d'alcalde, el jutge de Primera Instància (aleshores només n'hi havia un per a tota la vintena de pobles del districte) i alguna altíssima personalitat supralocal. Cloïen la marxa els tres serenos vestits de gran gala amb els seus sabres en bandolera. D'aquests serenos en recordo un de molt gras –gairebé esfèric– conegut pel Moliner, un altre que també feia de nunci-pregoner o sia en Giragot, i el que li deien de ca l'Aiguaviva, que s'anomenava Rossell. Després vaig conèixer altres serenos, entre ells el majestuós Vilaró.

Mentre repicaven les campanes, la processó sortia del portal major de l'església,

travessava la Placeta, encara no urbanitzada però amb un bell conjunt d'acàcies, seguia Riera avall i prenia pel carrer d'Amunt i, passades les Escolàpies on hi havia can Túrries, baixava per la Davallada cap el carrer d'Avall on, després de travessar pels trastos de l'envelat del Casino, arribava a la Riera, al Travers, punt on disparaven dos sorollosos petards al pas de la relíquia.

Pel carrer Ample, la processó enfilava el de Sant Antoni i el de la Perera, fins a tornar a la Riera, i Riera amunt arribava fins al carrer de la Bomba, des d'on tombava a l'altra banda llavors, Riera avall, passant pel carreró dit de l'Empedrat retornava a l'església. Aquest era el curs de la que en deien processó llarga o solemne, perquè algunes altres, en ser al carrer d'Amunt passaven directament al d'Avall pel carrer d'en Riera, i no seguien més enllà del carrer Nou, des d'on baixaven fins a l'Església. Finida la processó el pendonista principal i el seu acompanyant, precedits per la banda de música, anaven al refresc que unes vegades era al domicili de l'homenatjat i altres a la casa de la vila, mentre que la mainada, amb música, feia el mateix a la llar del seu pendonista, on eren obsequiats amb bosses de confits.

Mentre la processó passava pels carrers era presenciada pel veïnat a la llinda de les seves cases, però a la Riera, on la gent feia vida al carrer, hom treia les cadires a sota l'arbre, des d'on les famílies i llurs convidats contemplaven el curs processional. Quan passava la relíquia de sant Zenon, tothom es posava respectuosament dempeus i fins i tot, els que es tenien per més educats, ho feien al pas de les autoritats.

Havent sopat, venien els focs artificials d'un castell muntat a la platja davant del pont de la Riera. Algú els presenciava des del passeig de Mar, però el lloc millor era la llera de sorra de la Riera, on es concentrava la gran gentada de la vila i la que anava baixant del veí Arenys d'Amunt. Aquells focs no tenien la tècnica depurada d'avui i llur plat fort consistia en rodes i ninots en moviment, entre ells el ciclista, i es cloïen amb el tradicional "Glòria a Sant Zenon," que encara s'acostuma. La tradició de fer-los ran de mar obeïa al fet que en aquella hora del vespre baixava la brisa del terral i la fumera de la pólvora s'escampava cap a mar. Un any que algun savi de secà va tenir la mala idea de muntar el castell Riera amunt va resultar un fracàs perquè el fum no deixava veure res i la nostra Riera era irrespirable.

El dia 10 de juliol, l'altar de Sant Josep de la parròquia lluïa tota la seva il·luminació, i exposava els ossos de sant Fèlix que, segles enrere, havia portat de Roma el bisbe Pasqual. Aquell dia hom podia contemplar els paraments ceràmics amb escenes de la vida de sant Josep, que temps a venir serien destruïts

per uns salvatges iconoclastes. L'endemà se celebrava l'acostumada missa en sufragi dels arenyencs morts durant l'anyada precedent, amb escassa assistència, perquè aquells dies la gent es llevava tard.

La tarda d'aquells dos darrers dies, seguia el xivarri de propis i forasters, concerts, balls d'envelat i espectacles al nou Cine Doré i a la Sala Mercè. S'hi afegien festivals infantils, focs japonesos, cucanyes, concursos de natació, tir al plat, partits de futbol al bell mig de la Riera (aleshores no hi havia cap camp d'esport), i algun o altre espectacle a l'aire lliure. Recordo, de dos anys, que a la mateixa Riera, davant de l'edifici Xifré, es muntava un gran *globo* aerostàtic, i una volta inflat, l'individu vingut de Barcelona, conegut per en Pau-Fila, vestit de mariner, després d'uns saltirons a l'entorn i saludant el públic, pujava a la cistella i s'enlairava cel amunt amb el *globo* que a mesura que pujava, anàvem veient cada vegada més petit, fins a perdre's en l'horitzó a la banda on el conduïa el vent.

Un sol any fins i tot va venir el que en dèiem un *aeroplano*, o sia el que avui és un avió. Van improvisar una pista d'argila premsada al mig de la Riera, des de les *Hermanites* (Asil Torrent), fins al barri d'entrada de can Jalpí. L'avió va ser pilotat per un pilot francès el nom del qual no recordo. Em van portar a veure-ho amb tota la família a can Sagrera, invitats pel propietari, el senyor



Envelat de l'Ateneu Arenyenc situat al davant del Xifre a l'any 1945

Roure. L'espectacle no va durar gaire, perquè després de volar sobre la mar i els pobles veïns, tornava a prendre terra.

D'envelats n'hi havia dos, l'un a la platja davant l'Ateneu. El del Casino unes vegades era a la platja i altres a la plaça a manera de *tívoli*. Els balls d'envelat, tant els de tarda com els de nit, exigien la seva etiqueta, sobretot a l'Ateneu. Calia que els homes anessin ben vestits, calçats i encorbatats. No s'hi podia anar amb espadenyes i sense corbata o amb mànigues de camisa. Les noies també hi anaven a lluir els vestits tot just estrenats. De molts anys després, en la meva juvenesa, recordo una assemblea general de l'Ateneu on va ser destituït el president senyor Altés a conseqüència d'haver permès que unes senyorettes haguessin entrat a l'envelat sense portar mitges.

Rares vegada la rierada hi feia algun paper. Un any que es devien anticipar les clàssiques tamborinades de llamps i trons d'agost i setembre, després de dinar va baixar una rierada que, amb consternació general, va cometre alguna malifeta. Al cap de poc més d'una hora, es va esfumar aquell núvol d'estiu, vam veure l'arc de sant Martí, el sol tornava a resplendir i seguí la festa com si res no hagués passat.

Bon punt acabada la festa major, tornava la quietud a aquell poble, que aleshores era un important punt d'estiueig. Si dies abans havien anat venint les tradicionals famílies arenyenques que residien a Barcelona, passades les festes de Sant Zenon compareixien els estiuejants que venien de la ciutat comtal i fins i tot de Madrid, amb algun fabricant o altre de Sabadell o Terrassa. Les parades de fira o atracció, una rere l'altra, anaven desfilant cap a altres festes majors. No sé per què els únics que quedaven eren els *bunyoleros*. I restàvem en quietud, en espera de les vinents festes de la Mare de Déu d'Agost i de Sant Roc, mentre que a mi em feien començar la primera tanda —en deien aleshores “una novena”— de banys de mar, per allò de la dita que “Qui no es banya pel juliol, no es banya quan vol”, sense fer cas d'aquell altre aforisme: “Quina tristor, l'endemà de la Festa Major”.



1r Concurs de Fotografia Sant Zenon i Sant Roc 2004

B A S E S

Tema: Qualsevol fotografia captada en els actes de les festes de Sant Zenon del 8 a l'11 de juliol del 2004 i de Sant Roc del 14 al 16 d'agost del 2004, que surten publicats en els programes oficials i a la web www.arenysdemar.org

Condicions de participació:

- El concurs és obert a tothom que hi vulgui participar.
- Cada participant hi pot presentar com a màxim 3 obres.
- Les fotografies poden ser en blanc i negre o color, fetes amb qualsevol tècnica o procediment.
- El format fotogràfic és lliure. Les fotografies s'han de presentar sobre cartolina o paspartú de 30 x 40 cm (mai en marc o sota vidre). Es farà una selecció d'obres finalistes per a una exposició, les quals l'organització muntarà en marcs.
- Totes les fotografies portaran al darrere el nom, l'adreça, el telèfon de l'autor i la identificació de l'acte a què corresponen.
- Els socis de la Federació Catalana de Fotografia indicaran el seu número de soci.



Tramesa: Els participants poden portar les fotografies fins al dia 10 de setembre del 2004 a la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament d'Arenys de Mar (Edifici Calisay), en horaris d'oficina o enviar-les a:

Regidoria de Cultura d'Arenys de Mar
Riera del Pare Fita, 31 (Edifici Calisay)
08350 Arenys de Mar

Veredictes i lliurament de premis: El veredictes tindrà lloc a la Sala d'Exposicions de l'edifici Calisay el dia 1 d'octubre del 2004 a les 8 del vespre. S'avisarà els guanyadors telefònicament.

Jurat: N'hi haurà dos, un d'**admissió**, format per persones de l'organització, i un de **qualificador**, integrat per persones de reconegut prestigi dins el món fotogràfic. El jurat qualificador serà el que farà la selecció de les obres per exposar.

Exposició: La mostra de les obres seleccionades es farà a la Sala d'Exposicions de l'Edifici Calisay de l'1 al 31 d'octubre del 2004.

Remarques: Les fotografies no seleccionades per a l'exposició es podran recollir el dia del veredict. Les obres que no siguin retirades seran retornades oportunament pel mateix mitjà que van ser trameses.

Totes les obres premiades passaran a formar part de la fototeca de l'AFA.

L'Ajuntament d'Arenys de Mar i l'AFA es reserven el dret de reproducció de les obres que creguin convenient, esmentant el nom de l'autor i, en qualsevol cas, sense cap percepció econòmica.

Les obres rebudes es tractaran amb la màxima cura, però l'organització no es fa responsable de deterioraments, pèrdues o robatoris ocasionats per causes alienes a la seva voluntat.

Qualsevol cas no previst en aquestes Bases serà estudiat per l'organització, que ho resoldrà. La participació en aquest concurs comporta l'acceptació d'aquestes Bases.

Premis:

Primer premi.....	300 € i trofeu
Segon premi.....	250 € i trofeu
Tercer premi.....	150 € i trofeu

Notes

El Concurs de Fotografia Sant Zenon i Sant Roc 2004 és puntuable per a l'obtenció dels títols d'A.F.C.F. i M.F.C.F. de la Federació Catalana de Fotografia amb el núm. de registre 2004/46.

Organitza:



Ajuntament
d'Arenys de Mar
REGIDORIA DE CULTURA

Agrupació Fotogràfica d'Arenys de Mar (AFA)

Col.labora:



Federació Catalana de Fotografia

Patrocina:

Associació de Restauradors d'Arenys de Mar





Ajuntament d'Arenys de Mar